

Seară de suflet

Bragagiu

Ziua îngerește
Aripile-și strânge
Zborul de-și oprește
În chindii de sânge.

Freamătă lin plopii
Frunze lucitoare
Semănând cu stropii
Scăpătați din Soare.

Seara fumurie
Albăstrind la margini
Cu o melodie
Liniștea atrage.

Notele încete
Clipe de-aurore
Dau pe îndelete
În curburi de ore.

Aerul fierbinte
Tremură spre Lună,
Curcubeie frânte
În apus s-adună.

Greierii rup glasul
Din crăii de iarbă
Și povești popasul
Caută să aibă.

Cam neclare încă
Zâne și fantasme
Din vechime-adâncă
Reapar în basme.

Le țin adăpostul
Paltinii și brazii
Să-și găsească rostul
Slovele de raze.

Ca în orice seară
Ca pe o minune
Să pornească iară

Zicerea a spune.

Să ne-adune crezuri
Inimi fermecate
Cu splendori din miezuri
Necuprinse-n carte.

Ie înflorită
Orișice poveste
Zice fericită
Că ea încă este.

Dăinuind atâta
Va mai fi și mâine
Secetă urâtă
De-a nu ști românii.

Luminoși să poarte,
Liberi ca să spere
Ziuă și cu noapte,
Cântec și tăcere...
Victor Bragagiu